RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 212.396 van 5 april 2011
in de zaak A. 179.033/XII-4942

In zake: Gertrudis VAN DE VIJVER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Riet Rombaut
kantoor houdend te 2540 Hove
Lintsesteenweg 740
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 november 2006, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 22 september 2006, waarbij Raymond Detrez, Stefaan Slembrouck en Michel Tanret met ingang van 1 oktober 2006 worden bevorderd tot hoogleraar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 171.294 van 16 mei 2007 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2011, zitting waarop de zaak is uitgesteld naar de zitting van 15 maart 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en advocaat Riet Rombaut, die verschijnt voor verzoekster en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is voltijds hoofddocent aan de Universiteit Gent, vakgroep Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

De docenten en hoofddocenten van deze faculteit die in aanmerking komen voor één van drie beschikbare bevorderingen tot hoogleraar worden op 21 november 2005 uitgenodigd om hun aanvraag in te dienen door middel van het specifiek daartoe bestemd sollicitatieformulier.

Een door de faculteitsraad aangestelde beoordelingscommissie stelt drie subcommissies aan die de aanspraken en verdiensten van 21 kandidaten, waaronder verzoekster, onderzoeken met betrekking tot de deelcomponenten onderwijs, onderzoek en dienstverlening. De commissie schrijft de kandidaten ook aan dat zij “heeft vastgesteld dat vaak gegevens ontbreken over de weerklank van het werk van de kandidaten” en zij biedt elke kandidaat de kans om “uiterlijk

10 maart 2006 een nota desbetreffend in [te] dienen"; de weerklank "kan blijken uit citatiefrequenties, boekbesprekingen, invitaties als gastspreker, etc. - *ad libitum*: de bedoeling is dat de commissie een beeld krijgt van de weerklank die uw werk geniet in de wetenschappelijke gemeenschap".

Op 15 mei 2006 maakt de beoordelingscommissie aan de hand van de deelresultaten van de drie subcommissies een rangschikking van de kandidaten. De commissie onderstreept in haar verslag "dat op basis van de voorliggende resultaten 17 kandidaten goed tot zeer goed scoren en een bevordering verdienen" maar dat zij "slechts 3 kandidaten [kan] voordragen voor bevordering". Met unanimiteit worden dan Michel Tanret, Raymond Detrez en Stefaan Slembrouck voorgedragen.

Verzoekster wordt als zeventiende gerangschikt en zij dient een bezwaarschrift in tegen de voordracht.

Na verzoekster te hebben gehoord repliceert de commissie schriftelijk op het bezwaar. De eindrangschikking blijft ongewijzigd wat de drie eerst gerangschikte kandidaten betreft en verzoekster behoudt ook haar rangschikking als zeventiende kandidaat. De commissie adviseert vervolgens aan de faculteitsraad om Michel Tanret, Raymond Detrez en Stefaan Slembrouck voor bevordering voor te dragen; de overige kandidaten -en dus ook verzoekster- worden in alfabetische volgorde vermeld.

De faculteitsraad neemt het advies van de commissie over en draagt de drie eerst gerangschikte kandidaten voor bevordering voor aan de raad van bestuur, die op 22 september 2006 de thans bestreden beslissing neemt. Over verzoekster oordeelt de raad van bestuur :

> "De kandidate kan een mooi publicatiedossier voorleggen en is heel actief op het vlak van leiding in onderzoek, met een doctoraatsscore die ruim boven het gemiddelde ligt. De kandidate heeft een dossier ingediend waarin de rechtstreekse indicatoren van de weerklank van het onderzoek een zwak punt vormden. Ter gelegenheid van de mondelinge toelichting bij een eerder ingediend bezwaarschrift heeft zij wel een geheel nieuw weerklankdossier voorgelegd, dat onontvankelijk is verklaard. Uit dat onontvankelijke dossier blijkt dat het oordeel van de commissie als een algemene uitspraak dient te worden genuanceerd. Indien ontvankelijk, zou deze kandidate zeker hoger zijn geëindigd in de rangschikking, zij het zonder deel te gaan uitmaken van de groep van de te bevorderen kandidaten en hun ex aequo's. Haar onderwijs wordt door de studenten net boven de middenwaarde ingeschat. Zij heeft een belangrijke interne dienstverleningstaak opgenomen, naast enkele minder

belangrijke interne taken, en is behoorlijk aanwezig op het vlak van de externe wetenschappelijke dienstverlening. Gegeven de weging door de commissie gegeven aan de beoordelingscriteria kan deze kandidate nog niet worden bevorderd".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord de tijdigheid van het verzoek tot voortzetting na het schorsingsarrest. Die exceptie mist volgens het auditoraatsverslag feitelijke grondslag. Als dan verwerende partij in de laatste memorie schrijft op dit verslag "geen opmerkingen te maken [...], integendeel", dan kan dit enkel worden begrepen als een afstand van de exceptie.

4.2. Op de terechtzitting betwist verwerende partij, voor het eerst, het actueel belang van verzoekster. Over deze exceptie moet evenwel geen uitspraak worden gedaan, aangezien hierna blijkt dat het beroep hoe dan ook verworpen wordt.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoekster voert als eerste middel de schending aan van de formele-motiveringsplicht : de beslissing van niet-bevordering die aan haar werd betekend omvat geen enkel motief en motiveert niet waarom de andere kandidaten wel werden bevorderd.

De verdere uiteenzetting van het eerste middel vertrekt vanuit vaststellingen die verzoekster heeft gedaan na inzage en aan de hand van het administratief dossier. Het heeft aldus geen betrekking op de schending van de formele-motiveringsplicht maar leunt meer aan bij een middel dat de schending van de materiële-motiveringsplicht wil aantonen. Verzoekster stelt dat een motiveringswijze aan de hand van "mathematische modellen" waarbij zij verwijst naar de verslagen van de subcommissies Onderzoek, Onderwijs en Dienstverlening die volgens haar getalsmatig opgebouwde matrices zijn, volgens de rechtsleer slechts in bepaalde omstandigheden kan worden aanvaard, omstandigheden die *in casu* niet

voorhanden zijn. Voor de cijfermatige “quoteringen” in hoofde van verzoekster worden geen expliciete feitelijke en concrete gegevens aangehaald.

De beoordelingscommissie heeft gesteld dat de eerste zeventien kandidaten “goed tot zeer goed scoorden en een bevordering verdienen”. De adviserende subcommissies gaan er blijkbaar van uit dat tussen de kandidaten er geen kennelijk kwaliteitsverschil voorhanden is zodat bepaalde kandidaten aanzienlijk bekwamer kunnen worden geacht dan anderen. Als er geen sprake is van een beduidend mathematisch verschil tussen de kandidaten, is het kennelijk onredelijk dat verwerende partij niet is overgegaan tot het vergelijken van de titels en verdiensten op een meer onderbouwde en gemotiveerde wijze, waarbij de motivering zich niet beperkt tot een loutere rangschikking op grond van cijfermatige gegevens. Bovendien trekt het eindverslag van de beoordelingscommissie zelf de eerbaarheid en de consistentie van de selectieprocedure in twijfel zodat de motivering geacht mag worden tegenstrijdig te zijn.

Beoordeling

6. Dat de benoemingsbeslissing niet zou voldoen aan de formele-motiveringsplicht kan bezwaarlijk betoogd worden: uit stuk 12 van het administratief dossier blijkt dat de raad van bestuur op 22 september 2006 akkoord gaat met het voorstel van de faculteitsraad van 28 juni 2006, waarbij hij zich ook de motivering van dit voorstel uitdrukkelijk eigen maakt. Dit voorstel dan weer -stuk 8 van het administratief dossier- omvat meer dan 50 bladzijden en zet in detail uiteen hoe de beoordelingscommissie en haar subcommissies zijn te werk gegaan, welke criteria werden gehanteerd en hoe de toepassing van die criteria tot een vergelijking tussen en rangschikking van de kandidaten heeft geleid, waarna ook nog alle ingediende bezwaarschriften worden samengevat en puntsgewijze beantwoord.

7. Uit voornoemd verslag van de faculteitsraad van 28 juni 2006 blijkt dat de subcommissies meermaals hebben vergaderd om de criteria uit te spellen en de dossiers van de kandidaten in het licht ervan te beoordelen. Die evaluaties komen geenszins over als nattevingerwerk; de commissies schrijven in detail neer welke appreciaties zij hebben en hoe zij de diverse gegevens inzake onderwijs, onderzoek en dienstverlening hebben gekwantificeerd. Dat zij, daarin gevolgd door de beoordelingscommissie en vervolgens door de faculteitsraad, die

beoordeling niet enkel onder woorden brachten voor elke kandidaat afzonderlijk maar ze ook hebben omgezet in een cijfermatige quotering maakt van dit werk geen “louter mathematisch model”, zoals verzoekster beweert, maar vormt slechts de finale gekwantificeerde uitkomst van hun inhoudelijke werk.

Die afweging wordt evenmin onregelmatig omdat de beoordelingscommissie in haar voorstel uitdrukkelijk aangeeft dat het vergelijken van goede en zeer goede kandidaten -collega’s- die állen een bevordering verdienen een zware last is en dat haar keuzes allicht kritiek kan opleveren bij de teleurgestelde kandidaten. Daarmee herinnert de commissie in wezen enkel eraan dat het bestuur over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt en dat de uitoefening van die bevoegdheid niet uitsluit dat in redelijkheid ook andere keuzes gemaakt hadden kunnen worden.

In het licht van die overwegingen valt het daarom aan verzoekster toe om concreet aan te geven op welke onderdelen van haar dossier onterecht voorbij gegaan is aan haar aanspraken en verdiensten of integendeel de kwaliteiten van haar concurrenten overgewaardeerd werden, dan wel aan te tonen dat de verschillende criteria of subcriteria niet relevant kunnen worden gehanteerd voor de beoogde bevordering.

Verzoekster geeft evenwel geen enkele inhoudelijke kritiek op de ook onder woorden gebrachte appreciaties van haarzelf of van de drie bevorderde collega’s, noch op de feitelijke indicatoren die als basis dienden voor de omzetting in cijfers. Verzoeker slaat ook de bal volledig mis als zij gewaagt van een miniem verschil: de bevorderde kandidaten hebben een totaalscore van 92,36%; 90,63% en 82,50%. Haar score bedraagt 56,81%. Voorts zijn de bladzijden 42 tot 45 van het voorstel uitsluitend gewijd aan het bezwaarschrift van verzoekster en de concrete weerlegging ervan, wijl verzoekster thans aan dit antwoord voorbijgaat.

8. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het *patere legem quam ipse fecisti*-beginsel, omdat de wegingscomponenten die in aanmerking werden genomen voor een bevordering en het gewicht dat daaraan werd toegekend, in de loop van de procedure zijn aangepast. Indien zo een aanpassing toch toegelaten is, is het vaste rechtspraak van de Raad van State dat de wijziging van de "beleidsregel" individueel en voorafgaand aan de procedure aan verzoekster ter kennis moet zijn gebracht.

Beoordeling

10. Verzoekster verwijst ter adstructie van het middel naar een benoemingsreglement van 12 september 2003, dat zij als stuk 17 bij haar verzoekschrift voegt. Welke bepaling van dit reglement precies miskend is, preciseert verzoekster niet nader. Alleszins is in dit reglement geen weging -laat staan een vaststaande weging- terug te vinden van de drie in aanmerking te nemen elementen bij bevordering tot hoogleraar. Inzake dienstverlening staat artikel 6, eerste lid, toe dat deze afhankelijk van de inhoud van de vacature in bepaalde gevallen "als een meer essentieel element in rekening gebracht [kan] worden".

Het administratief dossier geeft ervan blijk dat het effectief in aanmerking nemen van de drie componenten reeds was aangekondigd in een brief van de rector van 16 maart 2004 en dat de concrete wijziging van het procentuele aandeel van elk der componenten ten voordele van de "dienstverlening" is geschied ná indiening van de kandidaturen, maar vooraleer het onderzoek van de aanspraken en verdiensten werd aangevat. Alzo is elkeen alleszins op gelijke wijze, met dezelfde parameters, onderzocht. Deze wijziging vermocht dan nog te worden doorgevoerd, voor zover ze de deugdelijke beoordeling van de kandidaten niet in het gedrang bracht.

11. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord in dat verband op dat verzoekster bij het middel geen belang heeft, nu het haar resultaat in gunstige zin heeft beïnvloed. Verzoekster, daartoe aldus uitdrukkelijk uitgenodigd door verwerende partij, stelt in de memorie van wederantwoord enkel dat zij verwerende partij niet meer kan volgen wanneer deze tot de bevinding komt dat zij geen belang heeft bij het aanvoeren van dit element, doch verzoekster gaat daar niet verder *in concreto* op in.

Het auditoraatsverslag wijst er vervolgens op dat verzoekster er inderdaad slechts belang bij heeft de wijziging van de weging aan te voeren indien zij zou aantonen of aan de hand van concrete elementen uit haar dossier zou pogen aan te geven dat de voordien bestaande wegingscomponenten in de besluitvorming haar tot voordeel zouden hebben gestrekt. Niettemin verzuimt verzoekster in haar laatste memorie, opnieuw, daartoe zelfs maar enige poging te ondernemen.

In die omstandigheden sluit de Raad zich bij verwerende partij en het auditoraat aan, en dient verzoekster belang bij het middel worden ontzegd.

12. Het middel kan niet tot vernietiging leiden.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

13. Verzoekster voert in een derde middel de schending aan van het gelijkheidsbeginsel waaruit de verplichting voortvloeit om kandidaten voor een benoeming of bevordering te vergelijken aan de hand van objectieve, maar ook duidelijke en pertinente of relevante criteria.

De gehanteerde criteria “aanwezigheid op het internationale forum” en “weerklank” voor de component onderzoek zijn volgens verzoekster niet relevant en zijn subjectief. Er zijn zeer duidelijke, objectieve, pertinente en wetenschappelijke criteria voor de kwaliteit van het wetenschappelijk onderzoek voorhanden, namelijk de zogenaamde “BOF-criteria”, die door de beoordelingscommissie werden genegeerd. Het besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 betreffende de financiering van de bijzondere onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse gemeenschap onderkent twee bibliometrische elementen als criterium voor de kwaliteit van het wetenschappelijk onderzoek, te weten het aantal publicaties en het aantal citaties. Deze zijn veel relevanter dan de subjectief in te vullen “bevindingen van een leescommissie”, “aanwezigheid op internationale fora” of “weerklank”.

Het begrip “weerklank” dat door de beoordelingscommissie werd gehanteerd is volgens verzoekster daarenboven geen duidelijk vergelijkingscriterium. Verzoekster heeft een nieuw weerklankdocument afgegeven bij de hoorzitting

van 12 juni 2006, omdat het haar toen pas duidelijk was wat men hier aan informatie verwachtte. Dit nieuwe document zou volgens de beoordelingscommissie een betere rangschikking hebben opgeleverd maar zij oordeelde dat het document te laat werd afgeleverd, ook al is nergens een reglementaire basis voor deze onontvankelijkheidssanctie voorzien.

Beoordeling

14. Terecht werpt verwerende partij tegen dat verzoekster in het middel niet aangeeft welke kandidaten onderling anders werden behandeld en waarin de verschillende behandeling dan wel zou hebben bestaan.

De Raad van State kan verzoekster ook niet bijvallen in het betoog dat de beoordelingscommissie zich door subjectieve criteria heeft laten leiden. Daargelaten nog dat verzoekster niet aantoont dat de commissie ertoe gehouden zou zijn de "BOF-criteria" te hanteren, blijkt uit bladzijden 12-13 van stuk 8 van het administratief dossier dat wel degelijk én het "publicatiedossier" én "citaties" aspecten zijn die bij de evaluatie van het onderzoek in aanmerking werden genomen. Met de "weerklank" is zelfs in de eerste plaats met de "citaties" rekening gehouden als directe indicator, naast ook "gunstige boekbesprekingen in wetenschappelijke tijdschriften". Indirecte -maar nog steeds objectieve- indicatoren voor de weerklank zijn voorts eventuele vertalingen, behaalde prijzen, inschakeling in internationale netwerken, functies in internationale verenigingen, actieve deelname aan internationale congressen.

Verzoekster heeft, net zoals alle anderen, de mogelijkheid gekregen om naar aanleiding van de beslissing van de subcommissie Onderzoek, een nieuw "weerklankdossier" in te dienen, wat zij ook heeft gedaan. De beslissing om de bijkomende aanvulling ervan op de hoorzitting van 19 juni 2006 als onontvankelijk te verklaren, is niet als onregelmatig aan te merken en al zeker niet als een schending van het gelijkheidsbeginsel nu minstens niet is aangegeven hoe verzoekster hierdoor ongelijk zou zijn behandeld.

Ten slotte weerlegt verzoekster niet het motief dat deze laattijdige aanvulling haar wel een betere rangschikking, maar nog geen bevordering opgeleverd zou hebben, zodat zij zelfs zonder belang is bij deze grief.

15. Het middel kan niet tot vernietiging leiden.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

16. Het vierde middel is geput uit de schending van het vertrouwensbeginsel, omdat het nieuwe weerklankdocument dat aan de beoordelingscommissie werd voorgelegd werd verworpen, ondanks de schriftelijke mededeling van de decaan van de faculteit de commissie te zullen voorstellen om de informatie "toch in aanmerking te nemen en daarvoor een motivering uit [te] werken". De mededeling door een prominent persoon als de faculteitsdecaan, die tevens als voorzitter een aansturende rol vervult binnen de beoordelingscommissie, is van aard om verwachtingen te wekken op het vlak van het in aanmerking nemen van de bijgestelde "weerklanknota". De nota kon nochtans, indien aangenomen, goed gevolg hebben gehad voor de rangschikking van verzoekster.

Beoordeling

17. Bij de bespreking van het derde middel is reeds vastgesteld dat verzoekster niet aantoont er belang bij te hebben dat haar aanvullende weerklanknota in aanmerking zou worden genomen. Die vaststelling volstaat om verzoekster ook belang te ontzeggen bij het vierde middel.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

18. Verzoekster voert in een vijfde en laatste middel de schending aan van "het verdedigingsbeginsel, *c.q.* het zorgvuldigheidsbeginsel".

Het reglement van de Universiteit Gent "benoeming of aanstelling, bevordering, evaluatie en beroep van de leden van het ZAP" voorziet in geen enkele bezwaarprocedure voor wat betreft bevorderingsbeslissingen en de daaraan voorafgaande beoordelingen. De bestreden beslissing is noodzakelijk gevitieerd door een schending van het verdedigingsbeginsel daar aan verzoekster op generlei wijze de mogelijkheid geboden wordt om haar standpunt ten aanzien van deze

beslissing op een formele wijze te doen gelden. De basisbeginselen eigen aan de rechten van verdediging dienen echter ook in niet-tuchtzaken te worden gerespecteerd. Bij zwaarwegende personeelsbeslissingen moet immers veel aandacht worden besteed aan de rechten van verdediging van de getroffene, waarbij een louter "aan het woord laten" onvoldoende is.

Verzoekster heeft een nota opgesteld ten behoeve van de beoordelingscommissie en is daaropvolgend uitgenodigd voor een hoorzitting. Een aanvulling op de initiële bezwaarnota werd door de beoordelingscommissie niet aanvaard. Conform het e-mail bericht van de decaan van 7 juni 2006 waarin werd gesteld dat "toelichtingen bij argumenten welkom zijn, maar dat nieuwe bijkomende argumenten niet zullen worden onderzocht", hadden enkele punten aangehaald door verzoekster, minstens op ontvankelijke wijze moeten worden bekeken en in aanmerking worden genomen; het bijkomend document bevatte niet zozeer nieuwe als wel toelichtende elementen.

Gelet op het totaal ongereglementeerde karakter van de informele "bezwarenprocedure" kan men zich met recht en reden afvragen of de beoordelingscommissie de schending van bepaalde vormvereisten wel met onontvankelijkheid kon sanctioneren. De onontvankelijkheid van rechtshandelingen is immers een sanctie waarin *expressis verbis* dient te worden voorzien. Ook een tweede nota die verzoekster heeft voorbereid werd niet aanvaard. Bij gebreke aan een formeel georganiseerd administratief beroep en aan een formele bezwaarprocedure, houdt deze handelwijze een schending van het verdedigingsbeginsel in. Zelfs bij gebreke aan een formele regeling blijft het beginsel van tel dat een ambtenaar waartegen mogelijk kwetsende maatregelen worden overwogen, in de mogelijkheid moet worden gesteld om op dienstige wijze voor zijn of haar belangen op te komen.

De niet aanvaarding van de "pleitnota" van verzoekster schendt daarenboven het zorgvuldigheidsbeginsel. De hoorplicht is niet enkel een onderdeel van het verdedigingsbeginsel maar stelt de overheid ook in staat zich volledig op de hoogte te stellen van de voornaamste elementen van de zaak, dit teneinde te vermijden dat de overheid zonder kennis van zaken beslissingen neemt. Doordat de faculteitsraad geweigerd heeft kennis te nemen van de argumentatie van verzoekster, heeft hij de raad van bestuur manifest op onzorgvuldige wijze geadviseerd, doordat niet met alle aspecten van de zaak rekening is gehouden. Ten overvloede dient te worden gesteld dat verzoekster nimmer in staat is gesteld om bij de raad van bestuur

op te komen voor haar rechten in tegenstelling met de rechtspraak volgens welke een persoon gehoord dient te worden door de instantie die de voor hem nadelige beslissing zal nemen.

Beoordeling

19. In benoemingsprocedures gelden, behoudens uitdrukkelijk anders luidend voorschrift, noch de rechten van verdediging noch de hoorplicht. Overigens wordt een kandidaat voor een benoeming of een bevordering “gehoord” op grond van de stukken die de betrokkene als sollicitatiedossier indient met het oog op de geambieerde betrekking.

Zoals verzoekster het zelf schrijft, voorziet de geldende regelgeving te dezen niet in bijzondere regels. Overigens is verzoekster tóch in de gelegenheid gesteld, om een sollicitatieformulier in te dienen, om dit met een weerklankdossier aan te vullen en om haar bezwaar tegen het voorstel schriftelijk en mondeling bij de commissie kenbaar te maken middels een willige bezwaarprocedure en heeft zij daarop een uitgeschreven antwoord gekregen, voordat de eindbeslissing is genomen. Dat verzoekster ultiem maar vergeefs nóg een aanvullend weerklankdossier wou neerleggen bij de commissie en nóg een nota wou laten voorlezen op de faculteitsraad, houdt geen schending in van enig beginsel of reglementaire bepaling.

20. Het middel wordt dan ook niet aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 april 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Dierk Verbiest**